

**XVII Ogólnopolski Konkurs Literacki im. Marii Komornickiej
Kozienicki Dom Kultury im. Bogusława Klimczuka – KOZIENICE 2019
Kacper Znajdek – kategoria młodzież – poezja – wyróżnienie**

Godło: Zagubiony

Żółte garnitury

Noszą żółte garnitury co nie chcą nic od życia,
Bo im dobrze, jak patrzą z ukrycia.
I śmieją się pod nosem
W koszuli z namalowanym kłosem.

Wiele stylów już poznałem,
Garniturów nie zapomniałem.
Są jak teczka zwięzłych myśli i katorga świata,
Żółte serce, żółty dom, żółte buty brata.
Wiele kolorów na scenie,
A każdy to tylko wizja, skinienie
Głowy na rzeczy, które w historiach
Przechodzą w zaświaty, umierają w sanatoriach.

Potwór z szafy

Słyszę skrobanie paznokci o drewno,
Czy może o metal? Mnie wszystko jedno.
Wgapiam się w drzwi ukryte we mgle
Ciemnego pokoju. Nikt w tle
Się nie porusza.

Tak cicho, że słyszę, jak rusza się dusza.

Drzwi się otwierają! O Boże! O Boże!

Jestem sam!

Kto mi pomoże?

Wychodzi postać stara z laską przy boku,

Broda jej jasna, świecąca w mroku.

Otworzył usta i wąsem poruszył,

Widziałem, jak sobie kawał zęba ukruszył.

Począł mówić niskim głosem:

„Pogódź się ze swoim losem!

Na nic twoje strachy, krzyki,

Uciekanie i wybryki!

Skończysz tak, jak los ci mówi!

Każdy młody wnet się zgubi!”

A jak przerażony gapiłem się w drzwi,

~ To prawda jest, czy to mi się śni?

Tak myślałem.

Odwracam się doń i mówię powoli:

„Może i tak będzie! Prawda nas wyzwoli!

Ale mogę marzyć i plany na życie

Realizować, a nie mówić skrycie,

Żem losowi poddany, los mnie osądzi!

Spłonie w piekle każdy, kto w tych kłamstwach błądzi!”

Potwór do szafy wrócił po cichu.

Nie odpowiedział, nie słyszałem krzyku.

Na łóżku usiadłem i się zastanawiam:

Czy przyszłość poznałem,

Czy siebie oswajam?

Potwory dorosłości i dojrzenia,

Gorszą są karą od oczekiwania.

Persona non grata

Persona non grata we własnym domu,
Przez okno musi wkradać się po kryjomu.
Persona non grata w szkole i pracy,
Prędzej brzędki miedzi,
Niż syk materacy.

Persona non grata we własnym państwie,
Tam wolą myśleć o drobnomieszczañstwie.
Persona non grata na podwórku i ulicy,
Same śmiechy,
Zdjęcia spod spódnicy.

Persona non grata,
Wyproszona ze świata.
„Tam są drzwi”
I poszła.
Długie dni
I doszła.

„Tam są drzwi” powiedzieli,
Więcej jej nie ujrzeli.